

30/10/2018

Το σχολείο στο δάσος δεν πρέπει να κλείσει

Πατριαρχία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Γράφει ο Σεβ. Μητροπολίτης Κινσάσα, Υπέρτιμος και Έξαρχος Κεντρίας Αφρικής, κ. Νικηφόρος

ΠΗΓΗ: ierapostoles.gr

Δεκατρία χιλιόμετρα περπατούσαν κάθε πρωί, κάτω από τον καυτερό ήλιο ή την δυνατή βροχή τα παιδιά της Γκάνκας, για να πάνε στο κοντινότερο σχολείο, για να μάθουν γράμματα. Όλη τη μέρα περπατούσαν. Ο πόθος για μάθηση μεγάλος. Δεν υπολόγιζαν κόπωση, αρκεί να σπουδάσουν. Και όσα παιδιά δεν μπορούσαν να περπατήσουν ή οι γονείς τους δεν είχαν χρήματα να πληρώσουν τα δίδακτρα στο σχολείο –έδω στο Κογγό δεν υπάρχει, όπως στην Ελλάδα, δωρεάν παιδεία, αλλά οι μαθητές πληρώνουν για να σπουδάσουν–, κάθονταν αγράμματα μέσα στην καλύβα τους στο δάσος. Βοηθοῦσαν τους γονείς τους να καλλιεργήσουν λίγο κήπο ή να κατεβάσουν από τα δένδρα καμμιὰ μπανάνα ή από τα άλλα φρούτα του δάσους. Τò παράπονό τους τὸ ἔβλεπες στὰ μάτια τους, στὴν ἔκφρασή τους. «Θὰ μείνουμε αγράμματοι. Οἱ φίλοι μας καὶ τὰ ἄλλα παιδιά, πὸ οἱ γονεῖς τους ἔχουν χρήματα νὰ πληρώσουν τὸ σχολεῖο, μπορεῖ νὰ περπατοῦν πολλὰ χιλιόμετρα ἄλλα πηγαίνουν σχολεῖο, μαθαίνουν γράμματα. Ἐμεῖς τίποτα, δὲν θὰ μάθουμε νὰ διαβάζουμε, νὰ γράφουμε. Θα μείνουμε αγράμματοι».

Τὰ δακρυσμένα μάτια τους τὰ παρατήρησε ὁ τότε Μητροπολίτης Κεντρῶας Ἀφρικῆς Ἰγνάτιος καὶ ἔκτισε τὸ σχολεῖο τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου δίπλα στὴν ἐκκλησία τῆς Ὑπαπαντῆς στὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ Γκάνκα.

Γιὰ νὰ λειτουργήσει ὅμως ἔπρεπε νὰ βρεθοῦν τὰ χρήματα. Οἱ γονεῖς, φτωχοὶ ἄνθρωποι, δὲν εἶχαν νὰ πληρώσουν δίδακτρα. Τὸ κτήριο ἔγινε, ἀλλὰ χρήματα νὰ λειτουργήσει δὲν ὑπῆρχαν. Πῶς θὰ πληρωθοῦν οἱ δάσκαλοι, τὸ προσωπικό, τὰ λειτουργικὰ ἔξοδα; Ἡ Μητρόπολη ἀδυνατοῦσε, δὲν εἶχε οἰκονομικὴ δυνατότητα νὰ ἀνταποκριθεῖ. Ἡ οἰκονομικὴ κρίση στὴν Ἑλλάδα χτύπησε καὶ στὶς ἱεραποστολές. Οἱ δωρεές λιγόστεψαν. Ἡ ἀγωνία μεγάλη. Πῶς θὰ λειτουργήσει;

Τότε, βρέθηκε ἓνας Ἕλληνας τοῦ Κογγό, τῆς Κινσάσας, συνεννοήθηκε μὲ τὸν γιό του καὶ ἀνέλαβαν τὸ βάρος τῆς λειτουργίας του. Κάθε μῆνα πλήρωναν τοὺς δασκάλους, κάλυπταν τὰ λειτουργικὰ ἔξοδα. Τὴν πρώτη χρονιά, 100 παιδιὰ γράφτηκαν στὴν πρώτη τάξη. Μερικὰ ἀπὸ τὰ παιδιὰ, ἄς ἦταν καὶ ἔφηβοι 15-16 ἐτῶν ποὺ δὲν εἶχαν πάει μέχρι τώρα σχολεῖο. Ἔτρεξαν νὰ γραφοῦν. Τὰ παιδιὰ τοῦ δάσους μάθαιναν γράμματα δωρεὰν. Δὲν περπατοῦσαν μὲ τὶς ὥρες χιλιόμετρα. Τὰ παιδιὰ πλήθαιναν, τὸ σχολεῖο προχωροῦσε, οἱ πρῶτοι τελειῶσαν τὸ Δημοτικὸ. Τὰ παιδιὰ ἔπρεπε νὰ συνεχίσουν, ἔτσι ἀπὸ πέρσι λειτούργησαν καὶ οἱ πρῶτες τάξεις τοῦ Γυμνασίου.

Δὲν χρειάζοταν πιά νὰ πηγαίνουν μὲ τὰ πόδια χιλιόμετρα κάθε μέρα. Τὸ χαμόγελο στὰ πρόσωπα τῶν παιδιῶν, ποὺ δὲν μπορούσαν μέχρι πρότινος νὰ πᾶνε σχολεῖο, ἄστραψε. Χαρούμενες φωνὲς ἀκούγονταν τώρα. Τώρα ἔχουν σχολεῖο.

Ἕνας Ἕλληνας ἀπὸ τὴν Κινσάσα μὲ τὸν γιὸ του σπούδασαν τόσα παιδιὰ, δῶσαν τὸ χαμόγελο, δῶσαν τὴν μόρφωση στὰ φτωχὰ παιδιὰ τοῦ δάσους τῆς Γκάνκας. Αὐτοὶ εἶναι οἱ Ἕλληνες τοῦ Κογγό, τῆς Κινσάσας, δίπλα στὴν Ἐκκλησία, συμπαραστάτες στὸ ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς. Πονοῦν καὶ ἀγαποῦν τοὺς ἰθαγενεῖς.

Ὁ μέγας αὐτὸς εὐεργέτης ἔφυγε γιὰ τὸν Οὐρανό. Ἡ οἰκονομικὴ κρίση ἔφθασε καὶ στὸ Κογγό. Ὁ γιὸς του ἔκανε μεγάλες προσπάθειες καὶ θυσίες γιὰ νὰ τὸ κρατήσῃ ἀνοικτὸ πληρώνοντας τὰ ἔξοδα τοῦ σχολείου. Ἡ οἰκονομικὴ κρίση, ὅμως, ἔξακολουθεῖ νὰ μεγαλώνει. Δύσκολα νὰ συνεχίσει νὰ λειτουργεῖ τὸ σχολεῖο χωρὶς τὴν συνδρομὴ ὄλων μας. Πρέπει κάθε μῆνα νὰ συγκεντρώνονται 850 εὐρώ, γιὰ νὰ πληρωθοῦν οἱ δάσκαλοι, τὸ ὑπόλοιπο προσωπικὸ, τὰ ἔξοδα τοῦ σχολείου. Τοῦ σχολείου τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, τοῦ σχολείου δίπλα στὸ δάσος, τοῦ σχολείου τῆς Γκάνκας γιὰ νὰ σπουδάζουν τὰ πτωχὰ παιδιὰ τῶν ἰθαγενῶν.

Ποιὸς θὰ βοηθήσει γιὰ νὰ συνεχίσουν κάθε πρωΐ νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὶς καλύβες τοὺς τὰ πτωχὰ παιδιὰ καὶ νὰ μαθαίνουν γράμματα; Ποιὸς θὰ βοηθήσει γιὰ νὰ μὴν σταματήσει νὰ λειτουργεῖ τὸ σχολεῖο;

† Ο Κινσάσας Νικηφόρος